

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

Udvardy György: meg kell gondolnunk, milyen szavakat használunk

Udvardy György nagyjából egy éve vette át a Pécsi Egyházmegye vezetését. a Magyar Kurír a pécsi püspöki palotában kereste fel a főpásztort, aki első Pécsen töltött évéről mesélt.

Egy éve érkezett Pécsre. Akklimatizálódott?

Igen, Pécs gyönyörű hely, és az emberek is nyitottan fogadtak. Örömmel vettem a kinevezést, részint a bizalom okán, hogy hét év esztergomi segédpüspökség tapasztalataival alkalmasnak találtak erre a feladatra.

Nem hiányoznak a budapesti ismerősök?

A kinevezés nagy váltás volt, hiszen az előző 18 évben Budapesten szolgáltam, és a kapcsolataim többsége is oda kötött. Papként még inkább megtapasztalja az ember, hogy a kapcsolatok fontosak, de az evangélium szolgálatában kell, hogy álljanak. Néhány meghatározó baráti kapcsolatom természetesen megmaradt, ha nem is a régi intenzitással. A nem baráti, de mégis sokat jelentő kapcsolatok hiányoznak.

Elég zavaros volt a helyzet, amikor ide került. Normális mederbe terelődtek már a pécsi ügyek?

Ami tény, hogy elődöm nyugdíjazását kérte, és ezért nevezett ki személyemben új főpásztort a Szentatya Pécsre. A sajtóhírek elértek engem is, de arra törekedtem, hogy tárgyyszerűen, objektíven kezeljem az ügyeket. Megismertem azóta a paptestvéreket és az egyházmegyei intézményeket is. Szükség volt néhány változtatásra, de a gazdálkodás stabil, nem kellett rendkívüli gazdasági intézkedést hozni, például nem kellett eladni ingatlanokat. Feszés, de átlátható költségvetést dolgoztunk ki, hogy minél gyorsabban csökkentsük az egyházmegye adósságát. Igyekeztem mindenben az egyházi és a világi törvényeknek megfelelően eljárni, eddig semmiféle, törvényben előírt, kényszerű intézkedést nem kellett meghoznom.

A híveket mennyire rendítette meg mindez?

A híresztelések nem szűntek meg nyomtalanul, de ez idáig mindenki részéről pozitív magatartást tapasztalok.

Meghirdették az új evangelizáció évét. Mi a lényege és programja?

Az új evangelizáció azt jelenti, hogy a mai ember számára megfelelő módon hirdessük az evangéliumot. Azt kérem az atyáktól és katekétáktól, hogy a reményből beszéljenek, ahogyan a programok is ennek nyomán szerveződnek. Az ifjúsági programokon, az egyházmegyei találkozókra is ez a téma. Azt szeretném, hogy gondolkozzunk pozitívan, az Evangélium szerint. Rossz helyzetben vagyunk, és felmerül a kérdés, hogy mit lehet ebből kihozni. A következményekhez tartozik, hogy meg kell gondolnunk, milyen szavakat használunk. Jómagam is figyelek rá, hogy ne alkalmazzak olyan kifejezéseket, melyek rögtön polarizálhatják a hallgatókat, vagy azonnal állásfoglalásra készítetik őket.

Tudna még ehhez kapcsolódó példát mondani?

Igen, például az esélyegyenlőség, az önmegvalósítás vagy a diszkrimináció fogalmai. Ezeket igen gyakran használjuk. Alapvetően nincs baj velük, csak nem mindegy, mit értünk alattuk. A diszkrimináció például lehet jó, ha a bajban lévőt segítjük vele. Ma sokan hamis egyenlőségről beszélnek. Ha elmegyünk egy cigányok laktak településre vagy egy tehetős településre, látni fogjuk, hogy nem beszélhetünk valódi esélyegyenlőségről. Az életnek létezik egy realitása, amit nem írhatnak felül az ilyen jelszavak. A pünkösdeknek

lényege, hogy a Szentlélek új logikát hoz az életünkbe. Jó példa erre a válság: világos, hogy megdőlték a liberális gazdaság alapjai, négy év óta mégis a közélet, a gazdaság szereplői megtesznek mindent annak érdekében, hogy minden az eddigi alapokon folytatódjék. De számos más területről is el lehetne mondani mindezt.

Hogy állnak a papi utánpótlással?

Kilenc növendékünk van. A papi utánpótlásért mindannyian tehetünk valamit. Én leginkább örömteli, boldog papokért imádkozom, s a paptestvéreket és a híveket is hívom az imádságra. Az örömet, boldogságot nem lehet megkérdőjelezni, csak rákérdezni, hogy mi az oka. Ha csak a napi tevékenység pora van az arcunkon, az nem vonzó.

Délen Horvátország a szomszédos állam. Milyen a viszony a szomszédos horvát egyházmegyével?

Hagyományosan jó, én magam is felvettem a kapcsolatot a szomszédos egyházmegyékkel. Azóta kölcsönösen meglátogattuk egymást. Horvátországnak az EU-hoz való csatlakozása új lehetőségeket hoz, könnyebb lesz az átjárás, így örömmel ajánlom fel a híveknek a hagyományosan horvát-magyar zarándokhelynek tekinthető máriagyűdi kegyhely felkeresésének lehetőségét. Jövőre lesz háromszáz éves a jelenlegi, sorban a harmadik kegyszobor, s ennek kapcsán jubileumi évet ünnepelünk.

Nemrég volt egy egyházmegyei zarándoklat a kegyhelyre.

Igen, valamint ezt megelőzően egy a felkészítő évet megnyitó szentmise. Ezen kívül készítettünk egy katekézisanyagot, mely a közös imádsághoz és együttléthez szükséges anyagot tartalmazza. Minden esperesi kerület kapott egy hatalmas képet a kegyszoborról, hogy eköré gyűlve imádkozhassanak.

Gondolkodnak iskolaátvételben?

Háromban is: kettő esetében úgy tűnik, létrejön az egyezés, a harmadiknál hamar le kellene zárni a tárgyalásokat. A két iskola Mohácson, illetve Komlón, a harmadik Pécsen található. Ezekkel egy régiót leszámítva lefednénk az egyházmegye területét katolikus iskolákkal. A szigetvári régióból nem érkezett megkeresés az egyházmegyéhez. Egyébként mindhárom esetben az önkormányzat keresett meg minket. Mohács járási központ lesz, és már most sem tudják fenntartani az iskoláikat, rengetegen járnak oda. Komló esetében a gyereklétszám csökkenése is indokolta a megkeresést, valamint az a tény, hogy hagyományosan a vallási élet igen visszaszorult. Nem csak lehetőség tehát a katolikus iskola, hanem felelősség is a város közéletének, hangulatának gazdagítására is.

Nincs konfliktus?

Mind a három esetben volt előkészítő tárgyalás, kértem a tantestületet, hogy szavazzanak. Két esetben egyhangú volt a támogatás, a komlói iskolában egy tartózkodás volt a 28-ból. Ahol az átvétel nem lett volna indokolható, vagy feszültséget keltett volna, ott eleve bele sem kezdünk a tárgyalásokba. A jelenlegi iskolák többsége sem működik rosszul, de egy feszültség évtizedekre befolyásolhatja egy kis közösség életét, és ezt nem akartam.

Hol tart a székesegyház felújítása?

A négy toronyból egy külső felújítása még nem készült el, így az alatta lévő kápolna belső felújítása is várát magára.

Szilvay Gergely/Magyar Kurír

A Jó Isten segítségével!

Édesapámat, 1944. november 29-én a siklósra bevonuló orosz csapatok elhurcolták, majd gyalog- több helybéli társával együtt- a temesvári (Románia) katonai gyűjtőtáborba vitték.

Ezt követően a családja- édesanyám és a három gyermeke- hosszú éveken keresztül semmiféle hírt nem kaptunk róla, teljes bizonytalanságban élünk, csak vártuk haza, de sajnos Ő nem jött, soha többet!

BEKÖSZÖNTŐ

A rendszerváltás után a családom elhatározta, hogy fiam segítségével megpróbálunk a nyomára bukkanni, de a kutatás nem vezetett eredményre. 2011-ben újból próbálkozott fiam- több magyar és romániai hatóságnál,- hogy a nagyapját megkeresse, melynek eredményeként váratlanul jó hírt kaptunk a Magyar Hadtörténeti Levéltártól. Ott közölték velünk, hogy az elmúlt években az orosz hatóságok kb. 60.000 magyar katona adatait adták át a magyar hatóságoknak, melyek között van édesapám aktája is! Ennek másolatát meg is küldték, melyből kiderült, hogy 1945. március 19-én hunyt el Temesvárott, egy hadifogoly kórházban. Az akta természetesen orosz nyelven íródott, mivel ezt egy orosz katonaorvos jegyezte.

Idén májusban családommal Temesvárra utaztunk, hogy megnézzük, maradt-e egyáltalán valami a táborból és a katonasírokból, hiszen becslések szerint mintegy 10-15.000 magyar katona halt meg itt! Erre sajnos nagyon kevés volt az esély, mivel tudtuk, a román hatóságok miket tettek annak idején-felszántották és gyümölcsösrel telepítették be a tábor helyét! Megdöbbenve tapasztaltuk, hogy ez valóban igaz, minden három méteres gazban állt, tehének legeltek az egykori szenvedések helyén! Szerencsére azonban megtaláltuk annak az ortodox kápolnának a maradványait- csak a puszta falakat, mert minden mást elbontottak és elhordtak!-, ahonnan a temetések végeztek. Itt egy magyar nemzetiszínű szalaggal átkötött koszorút helyeztünk el és vittünk a hazai anyaföldből is, hogy legalább így rójuk le kegyeletünket nemcsak édesapám felé, hanem az összes névtelenül elhantolt magyar katona felé is!

Sajnos szomorúan jutott eszünkbe az, hogy a mi hazánkban milyen körülmények között voltak eltemetve az „ellenség” katonái (harkányi bolgár temető, beremendi jugoszláv temető)!

Szívünkben melegséggel indultunk haza, mert- ha édesanyám nem is érthette már meg-, de sikerült édesapám nyomára bukkanni!

Ezúton fejezném ki hálámat a Jó Istennek, hogy segítségével sikerült megtalálni édesapánkat és nagyapánkat!

a Mehring-család nevében : Mehring István

2012. júliusi imaszándékok

Általános szándék: Hogy mindenkinek lehessen munkája, és azt tartós és biztonságos körülmények között végezhesse.

Talán egy éve egy barátom azt kérdezte, hány órákor megyek naponta dolgozni. Haboztam a válasszal: tudatosítanom kellett, mi is az én „munkám”, egyszerűen azért, mert mindennapi tevékenységemet nem tekintem „munkának”, hanem inkább annak, amit „teszek”. A „munka” szó negatív hangsúllyal terhelné tevékenységemet: plébános vagyok és egy állami egyetem lelkipásztori szolgálatának igazgatója.

Rossz hangzását a „munka” alighanem onnan örökölte, hogy Ádámot és Évát Isten kiűzte az Éden-kertből, amelynek megművelése bukásukért fizetendő kemény árnak bizonyult. Ez talán azt jelenti, hogy bukásuk előtt nem kellett táplálékot szedniük a fákról, a húst sütésre előkészíteniük, hogy a tisztaság, a személtiszta nem jelentett gondot? Nem tudom, mindezt minek hívták a bukás előtt; de utána kezdtek használni szörnyű névként a „munka” szót. Ugyan miért? Miért jelent a munka terhet, valami ellenszenves rosszat? Megváltozott a szemléletmódunk. Annak tudata, hogy valamit nem birtoklunk, a munkát megteszi e vágy megszüntetésének bosszantó (és sose igazán hatékony) szükségességévé.

Kérjük az Urat, tanítson meg arra, hogy egyre inkább értékelni tudjuk azt, amink van: életünket, tehetségeinket, a minket körülvevő fontos személyeket, azokat a kincseket, amelyek csakis nekünk magunknak fontosak. Erre az ismeretre támaszkodva Istennel együtt folytatni tudjuk a teremtésnek, helyesebben szólva az újjáteremtésnek szakadatlan folyamatát mindenkinek a javára.

A szentatyával együtt ebben a hónapban azért imádkozunk, hogy mindenkinek lehessen munkája, és hogy mindenki örömmel élhessen belőle tartós és biztonságos körülmények között.

(Thomas McClain, Egyesült Államok-beli jezsuita nyomán)

Fontolgassuk a következő kérdéseket: 1) Milyen következményektől szenved egy család, amikor a felnőttek nem találnak munkalehetőségeket? 2) Úgy tekintem-e a munkámat, mint az Isten művén való együttműködés módját? 3) Életem minden napjának imádságos felajánlása segít-e abban, és hogyan, hogy jobban végezzem munkámat?

BEKÖSZÖNTŐ

Missziós szándék: Hogy a keresztény önkéntesek, akik jelen vannak a missziós területeken, tanúskodni tudjanak Krisztus szeretetéről.

Keresztény önkéntesen olyan személyt értünk, aki idejének, energiájának, javainak egy részét valamilyen keresztény ügygel való szabad és ingyenes együttműködésnek szenteli. Napjainkban megállapíthatjuk, hogy a szolgálatnak ez a formája népszerű társadalmainkban, amelyek belefáradtak sok üres szólamba, és a tevékenységet keresik.

Persze elmondhatjuk, hogy az Egyház hagyományában az önkéntesség mindig létezett különféle neveken. Azt szintén vallanunk kell, hogy minden keresztény hivatott arra, hogy a Krisztus iránti szeretettől indítva minél gyakrabban legyen önkéntes, és ügyeljen testvéreinek szolgálatára. Ez megvalósul plébániáinkon és intézményeinkben, akár egyházi szerepvállalásban, akár a rászorulóknak megsegítésében, akár a gyermeknevelésben, a beteglátogatásban stb.

A keresztény önkéntesnek az a sajátossága, hogy Krisztust követi, szolgálatát Krisztus ihleti és motiválja. Nem keresztény személy nagyon hasonló szerepeket tud vállalni, gyakorlati hatékonysága akár nagyobb is lehet; jelentős különbség a motivációban van: mi Krisztus követjük, az ő szerető, mindenkit befogadó Szíve ad nekünk erőt és lendületet.

Egy évvel ezelőtt egy északkelet-indiai börtön vezetője beszámolt mély élményéről, amelyet a fegyencek között működő keresztény önkéntesek szereztek neki. Harmincéves szolgálat után hamarosan nyugdíjba megy, és akkor ő maga is szeretne ezekhez az önkéntesekhez csatlakozni. A majdnem 800 börtönlakónak jó egynegyede megrögzött gonosz bűnöző; a többit a pénz hiánya vagy a pénz utáni sóvárgás viszi bűnözésre. Az önkéntesek tehát nagyon sokat tehetnek a börtönre ítélték között.

Imaszándékunk a börtönökön kívül az élet számos egyéb területét is érinti. Imádkozzunk, hogy legyenek önkéntesek, és az Úr Jézus megáldja és tegye eredményessé munkájukat.

(Claudio Barriga chilei jezsuita nyomán)

Júliusi programjaink

Július 7. Szombat	15 óra Imaóra a templomban. 16 óra Szentmise a fatimai Szűzanya tiszteletére. A szentmise után agapé a sekrestyében.
Július 8. Vasárnap	16 óra Ovis és családos szentmise.
Július 9. Hétfő	19 óra a Katekumen csoport találkozója a plébánián.
Július 15. Vasárnap	11 óra 45 perc Szentmise Nagytótfaluban.
Július 21. Szombat	14 óra Szentmise Kisharsányban
Július 21. Szombat	Szereteláng imaóra a templomban
Július 28. Szombat	14 óra Szentmise Kistótfaluban
Július 28.	19 órától Taize-i imaóra Vokányban.

Országos templomi gyűjtés

Az idei esztendőben már négy alkalommal volt országos templomi gyűjtés különböző fontos célokra.

A siklósi plébánián a legutóbbi gyűjtés kapcsán az alábbi összeg gyűlt össze:

1. Péter-fillér gyűjtés: 15 000 azaz tizenötezer forint.

Adományait, nagylelkűségüket a Jóisten sokszorosan fizesse meg!

A Siklósi Római Katolikus
Plébánia kiadványa.
Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
Felelős szerkesztő:
Dohány Zoltán plébános
www.siklosiplebania.hu